

Familie Timmer uit Putten melkt met een Mlone en houdt open dag

‘Een tweeling? Dan ook een robot!’

Tevreden liggen ze in de box: de buikjes net gevuld, de oogjes zakken langzaam dicht. Jaco Timmer werpt een gelukzalige blik op zijn zes weken oude tweeling. Zij zijn de voornaamste reden dat hij sinds januari met een Mlone 2-boxsysteem werkt. „Papa die nooit mee kan omdat hij alweer moet melken? Dat is niet van deze tijd.”

Jaco en Anne Timmer prijzen zich gelukkig met hun kinderen (van links naar rechts: Anna, Elisa, Henk en Joël) én hun melkrobot.

Tekst: José Bongen

Beeld: E. Meinen / S. Rexwinkel

Erlijk? We vonden de Mlone eerst maar niks. Het ziet er niet uit, al die dunne stangetjes. Eén keer een poot erop en de boel is krom, dachten we. Maar de GEA-dealer zit hier in het dorp en heeft altijd netjes onze melkstal onderhouden. Dus uit fatsoen keken we met hem rond.” Jaco Timmer steekt verrassend van wal, als hij vertelt over de komst van hun melkrobot. Toch werd het wel degelijk die Mlone, legt hij later uit.

De reden dat ze überhaupt op zoek gingen naar een melkrobot, zit intussen bij hem en zijn vrouw Joke op schoot: hun tweeling Elisa en Anna. „Onze 2 x 6 melkput was dertig jaar oud. Het onderhoud viel mee, maar ik was alleen aan het melken al bijna 5 uur daags kwijt. Dat maakte het lastig om tijd vrij te maken voor onze jongens, Henk en Joël. Als ze gezellig wat wilden vertellen, zeiden wij:

‘Dooreten want papa moet melken!’ Toen we afgelopen najaar hoorden dat Joke in verwachting was van een tweeling, wisten we: ‘dit is het moment voor een robot.’ Tegenwoordig sta ik om 6 uur op, heb ik om 7.45 uur het werk af, ontbijten we met z’n allen en breng ik de kinderen naar school. Een papa die nooit mee kan omdat hij alweer moet melken, is niet meer van deze tijd.”

Verplicht bezoek

Naast oriëntatie op Lely en Fullwood gingen Jaco en Joke dus ook ‘verplicht’ op bezoek bij Mlone-melkers. En daar werd hun mening drastisch bijgesteld. De eigenaren bleken erg tevreden en de machine deed goed zijn werk. Een groot deel van de techniek bleek hetzelfde als de melkstal, en die hield het bij hen al 30 jaar uit. „Verder zitten er weinig slangen aan en zijn die kort; een voordeel bij bijvoorbeeld het zuurtegraad-vet. Ook de put naast de

robot sprak ons aan: handmatig aansluiten of een koe droogzetten gaat heel gemakkelijk.”

Tel daarbij op dat het systeem van twee boxen met één arm goed past bij hun aantal van ruim 80 melkkoeien, relatief goedkoop in aanschaf en onderhoud is, en de dealer een mooi aanbod deed, en de keuze was gemaakt. „Bovendien ken ik ze al jaren. Als er iets is, zitten ze vlakbij en weet ik dat ze betrouwbaar zijn.”

Het vervolgtraject ging snel. Op maandag 14 januari molk Jaco voor het laatst in de melkput en precies een week later startte de robot. „Gelukkig maar, want ik molk bij strenge vorst in een doorloopwagen. Alles vroor vast, de hoofdreiniging heeft één keer kunnen draaien. Een voordeel: door de vorst liep het kiemgetal toch niet op”, lacht hij.

Volle uiers

Wanneer Jaco een nadeel aan zijn robot moet noemen, blijkt dat hij

een echte koeliefhebber is: „Je ziet nooit meer mooie volle uiers. Om voor de bedrijfsinspectie toch goede uiers te hebben, sloten we laatst de vaarzen even uit van het melken. Dat is dan toch weer genieten. Zelfs snaptten ze er trouwens niks van. En maar rondjes lopen naar die robot: ‘mag ik nou nog niet?’ Een vermakelijk gezicht.”

Tien Delftsblauwe borden hangen boven de schouw in de keuken: negen voor 100.000 literkoeien en één voor 10.000 kg vet en eiwit. De succesvolle veestapel met een exterieurgemiddelde van 83,5 heeft hij vooral te danken aan zijn vader, vertelt Jaco. „Ik gebruik wel de betere exterieurstieren, maar hij was een echte fokker. In zijn tijd kon je er ook wat aan verdienen. Hij won wel eens een keuring en verkocht de dag erna prompt negen stiertjes. Dat is over, al verkopen we altijd nog wat dekstieren. Onze Veldhuizen Furore staat bijvoorbeeld als wachtstier bij KI Samen.”

Zelf doet Jaco alleen nog aan twee regionale keuringen mee. Niet onverdienstelijk; vorig jaar werd hij in Putten kampioen bij de oudere koeien en de bedrijfsgroepen. Op 1 juni wilde hij weer aantreden met zeven dieren, maar de fokveedag gaat helaas niet door vanwege het BVD-risico. „Als je er eenmaal bent, zijn keuringen heel leuk. Maar dat werk vooraf... Bij landelijke keuringen heb je je koe al drie keer moeten wassen voordat je überhaupt mee mag doen. Daar begin ik niet meer aan.”

twijfeld over het gestuurd koeverkeer waar GEA op aandrong. „Ze moeten door een selectiepoort om naar het voerhek te kunnen. Maar wat als ze dan minder gaan vreten? Of steeds maar staan te hangen? Toch heb ik het gedaan. De adviseur heeft immers vaker met dat bijltje gehakt. Gelukkig lopen de koeien er goed door. En het is zeker arbeidsbesparend: dieren halen hoeft ik niet.” Een bijkomend voordeel is dat het selectiehek straks ook kan dienen als weideselectiepoort. „Hoe het weiden zal gaan, is nog afwachten. Maar met selectie en de overcapaciteit van de robot, moet het kunnen.”

Spijt van hun keuze voor een robot hebben ze nog geen moment gehad, vertelt Joke. „Veel mensen in deze omgeving zijn sceptisch. Hier zijn maar weinig robots en toen wij deze kregen, deed een ander de zijne juist weer de deur uit. Toch zijn wij er erg gelukkig mee, vandaar ook de open dag. De flexibiliteit is ongekend. Jaco’s vader (79) verklaarde ons eerst voor gek, maar zelfs hij geeft toe dat het werkt. Hij vindt het fijn voor ons.”

En de dunne stangetjes, zijn ze al krom? „Nee hoor”, lacht Jaco. „Daar gebeurt niets mee. Het hele rek veert mee en ze zijn van hetzelfde materiaal als harktanden; heel sterk”, demonstreert hij. „Ach, mooi vinden we het nog steeds niet. Maar het werkt wel!”

OPEN DAG

Donderdag 6 juni, Veldhuizerweg 2 in Putten, 14:00 tot 22:00 uur (‘We hoeven toch niet te melken!’, verklaart Jaco het tijdstip).

Redacteur José Bongen op de koffie bij (van links naar rechts) Joke, Elisa, Jaco en Anna Timmer.

Bedrijfsgegevens

Jaco (33), Joke (30) en hun kinderen Henk (5), Joël (3), Elisa en Anna (6 weken) Timmer houden 88 stuks melkvee in Putten.
Productie: 9.600, 4.23 vet, 3.37 eiwit.
Stal: uit 1982, verlengd in 2003.
Datum: dinsdag 14 mei 2013.
Tijd: 10:00 tot 12:00 uur.
Koffie: Kanis & Gunnik met melk.

Harktanden

Vanwege de hoge duurzaamheid en goede productie onder zijn koeien, heeft de veehouder ge-